

KAS YRA DANGAUS KARALYSTĖ?

Matyt, ne visi krikščioniai dar laukia Dievo karalystės...Vieni ją jau surado, kiti gyvena senose fantazijose.

Kelti tokį klausimą šiuo metu, kai pasaulyje vyksta tokie žiaurūs religinių/politinių išgamų susidorojimai su laisvės trokštančiais žmonėmis, kai kam gal skamba kaip nesusipratimas...Deja, tas klausimas kaip niekad yra aktualus. Atsakyti į jį būtina, kad pasaulis greičiau susivoktų ir nurimtų.

Viena vertimo klaida Biblijoje padarė labai daug žalos Jėzaus Kristaus Mokymui ir tikinčiųjų sieloms. Gal ta klaida buvo sąmoninga, gal tyčinė, dabar sunku nustatyti. Tačiau mokslininkai tą klaidą dekonstravo. Tai buvo labai brangi bažnyčiai dogma, kuri šimtmečiais ir tūkstantmečiais vertė žmones atgailauti už kažkokias nuodėmes...ir niekas nesuprato, kad ji pati yra Jėzaus Žodžio iškraipymo nuodėmė. Per tą „klaidą“ tikintieji buvo atskirti nuo Dievo Karalystės. Mūsų dienų mistikas Eckhartas Tolle* išaiškino krikščioniams Dievo Karalystės esmę. Skaitykite, įsidėmėkite.

ECKHART TOLLE APIE DIEVO KARALYSTĘ

Jėzus dažnai kalba apie Dangaus Karalystę. Tai įdomus posakis. Vieną dieną atsiverčiau Bibliją ir pamačiau eilutes, kuriose aprašoma, kaip Jėzus keliavo iš kaimo į kaimą, iš miesto į miestą ir skelbė: „Atgailaukite, nes prisiartino dangaus karalystė!“ Viskas sudėta į šią vieną frazę. Tačiau „atgailauti“ yra neteisingas originalaus graikiško žodžio „metanoia“ vertimas, reiškiantis „atšaukimą“ arba „visišką pasikeitimą“ (*virsmą* – C.), vertimas...

Klausimas: Paprastai „atgailauti“ reiškia norą išpirkti kaltę, užsitarnauti atleidimą...

Eckhartas: Taip, žmogus mušasi į krūtinę sakydamas: „Koks aš apgailėtinas nusidėjėlis!“

Klaidingas žodžio „metanoia“ aiškinimas kilęs iš lotyniško vertimo, kuris jau buvo neteisingas. Ne, „metanoia“ nėra „atgaila“, o veikiau „180 laipsnių posūkis“ arba „visiškas grįžimas atgal“. Kitaip tariant, tai visiška sąmonės revoliucija.

Taigi, ką Jėzus turėjo omenyje kalbėdamas apie „Dangaus Karalystę“, kuri yra taip arti? **Tradiciškai krikščionys tiki, kad tai kažkas, kas kada nors ateis. Toks yra jų tikėjimas. Tačiau jie visiškai nesupranta esmės.** Kai Jėzaus paklausė: „Kada ateis Dangaus Karalystė?“, jis atsakė: „Dievo Karalystė neateis stebint...“ Kitame vertime rašoma: „Dievo Karalystė neateis stebint, ir jie nesakys: „Žiūrėkite, čia ji yra, arba, žiūrėk, ten.“ Nes **Dievo Karalystė yra jummyse.**“

Taigi, kas yra tas „kažkas“ mummyse, apie kurį niekada negalime pasakyti: „Žiūrėkite, ji yra čia, arba, žiūrėk, ji yra ten“?

Savo interpretacijoje naudoju modernesnę terminologiją. **Žodį „Karalystė“ pakeičiau žodžiu „Matmuo“, o žodį „Dangus“... Kas yra „dangus“?** Kai žiūrite į „dangų“, matote beribį dangų visame jo erdviniam pavidalyje. Jėzus panaudojo šią analogiją, norėdamas parodyti mums mūsų vidinę realybę. Kalba paprastai reiškia išorinius objektus, kuriuos galime matyti ir liesti. Taigi, artimiausias dalykas, kurį Jėzus galėtų paminėti iš išorinio pasaulio, norėdamas parodyti mums analogišką dimensiją mummyse, yra begalinio dangaus erdviškumo stebėjimas, kuris pats neturi formos. Bet jis yra nuostabus!

„Dangus“ mano vertime – tai „Erdviškumas“, „Vidinis erdviškumas“. Tai neužgriozdintas protas, o sąmonė be minčių – vidinė, budri tyla. „Raskite savyje Dangaus karalystę (arba Erdviškumo dimensiją)“, – toks tikrasis Jėzaus mokymas. Atrasti savyje būseną, kurioje esate budrus, ramus, visiškai sąmoningas, bet be minčių, – tai yra jo mokymo esmė.

Ir kai TAI atrasite savyje, pajausite tą pačią dimensiją savo santykiuose su kitais. Yra persona, sąlyginis „aš“, bet už jo slypi gilesnė Būtybė, kuri iš esmės yra **besąlyginė Sąmonė**. Sąmonė nėra asmeninis „daiktas“. Kai žiūriu į kitą žmogų, pirmiausia matau jo personą: jo fizinį kūną ir viską, kas jį daro asmenybe. Pažvelgus giliau, pajautus jos esybę, už asmenybės slypi jos esmė, kuri yra tolygi mano esybei savo esme – pačia Sąmone. To, kas esi, esmė ir to, kas esu aš – esmė yra Sąmonė... Sąmonė anapus mano sąlygoto „aš“, atpažįsta Sąmonę anapus tavo sąlygoto „aš“. Ir šį atpažinimą Jėzus vadina „Meile“. Štai kodėl jis sakė: **„Mylėk savo artimą kaip Save Patį“**. Kaip atskiras nurodymas (įstatymas – C.) tai neveikia. Tai veikia tik kartu su „Dangaus Karalyste“ ir tampa aišku: atradę **Dangaus Karalystę (Erdviškumo Matmenį) savyje, atpažinsite „savo artimą kaip save patį“**. Iš esmės, mes esame Viena. Mes visi esame glaudžiai

susiję vienas su kitu, nes dalijamės **viena SĄMONE**. Ir kai atpažįstate **JĄ kitame**, žinoma, jaučiate geraširdiškumo, gerumo ir Meilės srautą, ne egoistinę, o tikrą, DVASINĘ MEILĘ tam žmogui (senovės graikų k.: ἀγάπη, agape). Taip jūs suvokiate pačią Būtį.

.....

Apie Eckhartą Tolle skaitykite čia: <https://lt.quilt-patterns.com/17335649-eckhart-tolle-biography-family-books-and-es>